

Sygn. akt V U 305/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 14 marca 2018 r.

znak (...)

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 14 marca 2018 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy J. S. prawo do emerytury od 07 marca 2018 r.,

II. stwierdza, iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia.

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt VU 305/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2018 r. – znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił J. S. prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że ubezpieczony nie spełnia warunków z art. 184 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych , gdyż - na dzień 1 stycznia 1999r. - udokumentował jedynie 21 lat , 03 miesiące i 05 dni okresów składkowych i nieskładkowych - wobec wymaganych 25 lat.

Dodatkowo ZUS Oddział w L. wskazał , że na dzień 01 stycznia 1999r. uznał J. S. okres pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze – w łącznym wymiarze 20 lat 03 miesięcy i 08 dni .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. nie uwzględnił ubezpieczonemu do stażu ogólnego- okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od 03 maja 1973r. do 31 sierpnia 1977r. W tym czasie wnioskodawca uczęszczał do szkoły ponadpodstawowej w innej miejscowości , przez co nie spełniał - w ocenie organu rentowego - definicji

domownika , gdyż nie wykonywał czynności o istotnym znaczeniu dla prowadzenia działalności rolniczej . Z uwagi na kształcenie J. S. nie był osobą dyspozycyjną , pozostającą w gotowości do wykonywania pracy rolniczej . Zdaniem ZUS Oddział w L. codzienny dojazd do szkoły oraz czas przeznaczony na naukę własną uniemożliwia uznanie , że ubezpieczony wykonywał stałą pracę w gospodarstwie rolnym , a nie doraźną pomocą przy prowadzeniu gospodarstwa rolnego .

Odwołanie od tej decyzji złożył wnioskodawca i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie jemu prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze .

Skarżący wniósł o uznanie do stażu pracy w wymiarze uzupełniającym okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od 03 maja 1973r. do 31 sierpnia 1977r.

Zdaniem skarżącego legitymuje się on – na dzień 01 stycznia 1999r. – wymaganym 25 letnim stażem pracy , w tym ponad 15 letnim stażem pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze .

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podtrzymał w całości argumenty przedstawione w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. urodził się (...)

Wiek 60 lat osiągnął dnia (...)

W dniu 07 marca 2018r. J. S. złożył wniosek o ustalenie prawa do emerytury z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych .

Do przedmiotowego wniosku skarżący dołączył świadectwa pracy i zaświadczenia na okoliczność posiadanych okresów składkowych i nieskładkowych .

Organ rentowy nie uznał do łącznego stażu pracy- w wymiarze uzupełniającym - okresu pracy J. S. w gospodarstwie rolnym dziadków B. i K. T. w okresie od 03 maja 1973r. do 31 sierpnia 1977r.

Dziadkowie wnioskodawcy od 15 listopada 1951r. do 18 maja 1979r. posiadali gospodarstwo rolne o powierzchni 12,18 ha położone w miejscowości M. .

Dziadek wnioskodawcy nie pracował zawodowo . Ich jedynym źródłem utrzymania była gospodarstwo rolne . w Gospodarstwie tym w latach 1973-1977 mieszkał wujek wnioskodawcy z żoną .

Wnioskodawca wraz z matką i starszym o dwa lata bratem zamieszkali w gospodarstwie rolnym dziadków po śmierci ojca wnioskodawcy tj. w 1961r. Matka wnioskodawcy pracowała zawodowo i w 1970r. otrzymała kawalerkę , położoną w odległości około 1 km od gospodarstwa rolnego swoich dziadków .

Wnioskodawca i jego starszy brat pracowali w gospodarstwie rolnym dziadków . Wnioskodawca dojeżdżał tam codziennie rano rowerem .

W gospodarstwie rolnym dziadków w okresie od 03 maja 1973r. do 31 sierpnia 1977r. hodowane były zwierzęta : dwa konie , 10 krów i jeszcze cielaki, ok. 20-50 sztuk trzody chlewnej .

Mieli zakontraktowane buraki cukrowe i siane były na obszarze od 0,5 ha do 1 ha. Na takim samym obszarze sadzone były również ziemniaki . W gospodarstwie tym było około dwóch hektarów łąki , a pozostałe ziemie obsiewane były zbożami .

Gospodarstwo dziadków wnioskodawcy nie było zmechanizowane . Wszystkie prace polowe wykonywane były przy użyciu prostych narzędzi doczepianych do zaprzęgu konnego . Wnioskodawca wykonywał prace w polu przy sianiu buraków , sadzenia ziemniaków , przy sianiu zbóż , przerywaniu ziemniaków i buraków , przy i sianokosach , żniwach , przy zwożeniu i młóceniu zboża , przy zbieraniu buraków i ziemniaków .

Do obowiązków wnioskodawcy należał obrządek koni, bydła i trzody chlewnej tj. czyszczenie stanowisk , naniesienie wiadrami wody ze studni do pojenia zwierząt , rozłożenie karmy. Prace rozpoczynał o godzinie 6.00-6.30 przed wyjazdem do szkoły. W sezonie wiosenno-letnim wypędzał bydło na pastwisko. Nastawiał parnik z ziemniakami na kolejne karmienie , a w sezonie zimowym dodatkowo przygotowywał drewno na opał .

Wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym do godziny 12.00 tj. od 5 do 6 godzin dziennie .

Potem wyjeżdżał do szkoły . W latach 1973 do czerwca 1977r. wnioskodawca nigdzie nie wyjeżdżał na wakacje i ferie zimowe . Cały czas pracował w gospodarstwie rolnym dziadków.

Od września 1972r. do czerwca 1977r. uczył się w 5-letnim Technikum (...) w L. . W trakcie nauki w szkole ponadpodstawowej skarżący nie mieszkał w internacie . Dojeżdżał codziennie do szkoły pociągiem , który wyjeżdżał około 13.00 . Odległość pomiędzy M. a L. to 10 km

Nauka w szkole trwała od 14.30 do 19.00.

Wnioskodawca wracał do domu pociągiem o 21.30. Na dworcu PKP była świetlica dla młodzieży uczącej się i tam skarżący odrabiał lekcję .

Po powrocie ze szkoły wnioskodawca nie miał żadnych obowiązków w gospodarstwie rolnym dziadków . Dopiero pracę rozpoczynał najpóźniej o godzinie 6.30 .

J. S. 16 lat ukończył dnia(...)

Po ukończeniu technikum skarżący pracował w gospodarstwie rolnym dziadków od czerwca 1977r. do 31 sierpnia 1977r.

W tym czasie J. S. nigdzie nie pracował zawodowo . Wykonywał prace tylko w gospodarstwie rolnym dziadków .

Pierwsze zatrudnienie – na umowę o pracę - wnioskodawca podjął w dniu 01 września 1977r. w (...) Zakład (...) . .

d owo dy:

- akta o ustalenie kapitału początkowego i emerytalne wnioskodawcy.1-28,
- zeznania świadków na rozprawie w dniu 11.07.2018r. : M. D. k.18 – 00:06:39 i następne ; B. K. k.27v-28 – 00:27:15 i następne ,

- przesłuchanie J. S. – protokół rozprawy z dnia 11.07.2018r. k.19 - 00:40:45- 00:52:31.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. Uz 2015r. , poz. 353 z późniejszymi zmianami) - urodzonym po dnia 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 , jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęli :

- okres zatrudnienia w szczególnych warunkach wymagany w przepisach dotychczasowych nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz ,
- okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn- (ust. 1) .

Art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych stanowi , że ubezpieczonym , urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r. , będącymi pracownikami , zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze , przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 cytowanej ustawy .

Zgodnie z treścią & 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8 poz. 43 z późniejszymi zmianami) – za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury uważa się okres wynoszący 25 lat dla mężczyzn – liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do zatrudnienia .

W zaskarżonej decyzji organ rentowy uznał ,iż skarżący nie posiada wymaganego przepisami stażu pracy w wymiarze 25 lat – liczonego na dzień wejścia w życie ustawy tj. na dzień 01 stycznia 1999r. Strona pozwana bowiem – z przyczyn wymienionych w zaskarżonej decyzji , a przedstawionych w części wstępnej niniejszego uzasadnienia – nie uznała skarżącemu do stażu pracy w wymiarze uzupełniającym okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od 01 maja 1973r (tj. od ukończenia 16 roku życia) do 31 sierpnia 1977r.

W złożonym odwołaniu skarżący podtrzymał żądanie złożone we wniosku ,domagając się wliczenia do stażu pracy - w wymiarze uzupełniającym - okresu pracy w gospodarstwie rolnym dziadków w spornym okresie W wyniku postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie ustalono ,iż J. S. spełniał definicję domownika , gdyż mieszkał w bliskim sąsiedztwie gospodarstwa rolnego dziadków . Ponadto Sąd uznał , że - po ukończeniu 16 roku życia –w gospodarstwie rolnym dziadków wnioskodawca pracował stale, codziennie i po 5-6 godzin dziennie tj. co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy w trakcie nauki w szkole ponadpodstawowej .

W okresie od czerwca 1977r.tj. po ukończeniu nauki w technikum do 31 sierpnia 1977r. skarżący nie pracował zawodowo. Pracował na stałe w gospodarstwie rolnym dziadków w pełnym wymiarze czasu pracy .

Na szczególną uwagę w tym zakresie zasługuje, w ocenie Sądu, treść przesłuchania wnioskodawcy, która pozostaje w spójności z zeznaniami słuchanych w sprawie świadków: M. D. i B. K. . Z dowodów tych jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony - w w/w okresie – pracował w gospodarstwie rolnym dziadków .Miał wyznaczone przez dziadka obowiązki , które musiał zrealizować przed wyjazdem do szkoły głównie pracował przy obrządki koni , bydła , trzody chlewnej , ich karmieniu i pojeniu zwierząt. Wykonywał też czynności opisane w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

Oceniając zasadność zatrudnienia wnioskodawcy co najmniej w połowie pełnego wymiaru czasu pracy w okresie od dnia 03 maja 1973r. do czerwca 1977r.(tj. do ukończenia nauki w technikum) , a od czerwca 1975r.(tj. po ukończeniu nauki) do 31 sierpnia 1977r - w pełnym wymiarze czasu pracy - Sąd nie pominął faktu, iż gospodarstwo rolne dziadków wnioskodawcy – obejmowało 12,18 ha i wszystkie ziemie były uprawiane . Pola obsiewane były zbożami. Sadzone były ziemniaki i buraki , które były kontraktowane .

W gospodarstwie tym hodowano dużo bydła i trzody chlewnej .

Ponadto w spornym okresie wnioskodawca zamieszkiwał na stałe w odległości jednego kilometra od gospodarstwa rolnego dziadków . Miał zatem możliwość codziennego wykonywania prac rolniczych związanych z prowadzeniem działalności rolniczej.

Uwzględniając rozmiar prowadzonej działalności rolniczej Sąd uznał za wiarygodne twierdzenia wnioskodawcy ,iż pracował po 5 - 6 godzin dziennie, a jego praca miała charakter stały. W sezonie letnim wnioskodawca pracował dłużej , gdyż wykonywał prace polowe – opisane w niniejszym uzasadnieniu .

Praca wykonywana przez J. S. w gospodarstwie rolnym dziadków nie miała zatem , w ocenie Sądu , jedynie charakteru pomocy doraźnej , okazjonalnej lub dorywczej.

Sąd tym samym nie podzielił stanowiska strony pozwanej przedstawionego w zaskarżonej decyzji, iż nauka w szkole ponadpodstawowej i codzienne dojazdy ubezpieczonego do szkoły uniemożliwiały jemu wykonywanie stałej pracy w gospodarstwie rolnym dziadków .

Zwrócić bowiem należy uwagę na fakt, iż nie tylko z twierdzeń ubezpieczonego, ale i z zeznań słuchanych w sprawie świadków wynika ,iż droga do szkoły nie zajmowała dużo czasu z uwagi na to , że M. od L. położone są w odległości 10 km .

W gospodarstwie tym wnioskodawca miał swoje obowiązki , które przedstawione zostały w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia .

W ocenie sądu praca wnioskodawcy w tym gospodarstwie nie tylko nie była doraźna , ale i nie miała charakteru zwyczajowej pomocy domownika przy pracach rolnych . Dowodem na powyższą okoliczność jest fakt , że w okresie od 03 maja 1973r. do 31 sierpnia 1977r. gospodarstwo rolne stanowiło główne źródło utrzymania pięcioosobowej rodziny tam mieszkającej (dziadkowie , wujek z rodziną) i dodatkowe , istotne źródło utrzymania matki wnioskodawcy i jej synów .

Zatem – wbrew twierdzeniom organu rentowego – praca wnioskodawcy w gospodarstwie rolnym dziadków polegała na wykonywaniu czynności o istotnym znaczeniu dla prowadzenia działalności rolniczej . Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie w okresie nauki w szkole ponadpodstawowej od ukończenia 16 roku J. S. był osobą dyspozycyjną , pozostającą w gotowości do wykonywania pracy rolniczej. W okresie wzmożonych prac polowych wnioskodawca nigdzie nie wyjeżdżał na wakacje . Cały swój czas przebywał w miejscu zamieszkania i pracował w gospodarstwie rolnym dziadków .

Po ukończeniu nauki w szkole ponadpodstawowej do daty podjęcia pierwszego zatrudnienia na podstawie umowy o pracę tj. od czerwca 1977r. do 31 sierpnia 1977r. ubezpieczony – wbrew twierdzeniom organu rentowego - był osobą dyspozycyjną , pozostającą w gotowości do wykonywania pracy rolniczej , a wykonywana przez niego praca miała istotne znaczenie dla prowadzenia działalności rolniczej .

Reasumując powyższe ustalenia sąd zaliczył J. S. w wymiarze uzupełniającym brakującym do 25 stażu pracy - okres pracy w gospodarstwie rolnym dziadków od dnia 03 maja 1973r. do dnia 30 czerwca 1977r. (cały w/w okres to 04 lata 01 miesiąc i 27 dni)

Sąd nie przeprowadził postępowania dowodowego co do okresu od 01 lipca do 31 sierpnia 1977r. i ustalenia czy w tym czasie dziadkowie wnioskodawcy opłacali składki rolne , gdyż wcześniejszy okres był wystarczający do zaliczenia w wymiarze uzupełniającym do brakujących 25 lat stażu pracy – liczonych na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na dzień 01 stycznia 1999r.

Zatem został spełniony – po stronie wnioskodawcy - warunek określony w & 3 wyżej wymienionego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z dnia 18 lutego 1983r., Nr 8, poz. 43 z późniejszymi zmianami), a dotyczący okresu zatrudnienia wymaganego do uzyskania prawa do emerytury .

Zapis & 4 ust. 1powołanego rozporządzenia stanowi, iż pracownik , który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienionych w wykazie A nabywa prawa do emerytury, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki: osiągnął wiek

emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn i ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. - wydając zaskarżoną decyzję - uznał wnioskodawcy 20 lat 03 miesiące i 08 dni pracy w warunkach szczególnych – liczonej na dzień wejścia w życie ustawy emerytalnej tj. na dzień 01 stycznia 1999r.

Wiek emerytalny 60 lat wnioskodawca osiągnął w dniu (...)

W konsekwencji Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc w pkt. I wyroku zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury od dnia 07 marca 2018r. tj. od daty złożenia wniosku o przyznanie prawa do emerytury .

W pkt. II wyroku sąd stwierdził ,iż organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za opóźnienie w przyznaniu prawa do świadczenia .

Zgodnie z treścią art. 118 pkt. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych –w przypadku ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego – organ rentowy wydaje decyzję w terminie 30 dni, przy czym za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się dzień wpływu do Zakładu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego , jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji .

Przepis art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych - stanowi , że jeżeli Zakład - w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego - nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest obowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych określonych przepisami prawa cywilnego . Nie dotyczy to przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które Zakład nie ponosi odpowiedzialności .

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wyrażono pogląd, że zawarte w art. 85 ust. 1 ustawy systemowej określenie: „nie ustalił prawa do świadczenia” oznacza zarówno nie wydanie w terminie decyzji przyznającej świadczenie, jak i wydanie decyzji odmawiającej przyznania świadczenia, mimo spełnienia warunków do jego uzyskania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 marca 2001 r. II UKN 402/2000 OSNAPiUS 2002/20 poz. 501).

Powołane orzeczenie poprzez analogię można zastosować w niniejszej sprawie. Przedmiotem przeprowadzonego postępowania dowodowego było bowiem ustalenie czy wydając zaskarżoną decyzję organ emerytalny , popełnił błąd poprzez naruszenie przepisów prawa materialnego w zakresie nie uznania spornych okresów pracy - jako pracy w gospodarstwie rolnym rodziców .

Istotnym dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy jest zatem ustalenie, czy ZUS Oddział w L. przekroczył termin do ustalenia prawa wnioskodawcy do emerytury na podstawie art. 184 w zw. z art. 32 ustawy emerytalnej .Termin ten w niniejszej sprawie wynosił 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji (art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych).

Analizując materiał dowodowy sprawy sąd poczynił ustalenia celem wyjaśnienia czy Zakład Ubezpieczeń Społecznych przed wydaniem w dniu 14 marca 2018r. decyzji - stanowiącej przedmiot zaskarżenia w niniejszej sprawie - wypełnił w toku prowadzonego postępowania administracyjnego wszystkie obowiązki nałożone na niego przez kodeks postępowania administracyjnego .

„W tej sytuacji przypomnienia wymaga, że zgodnie z art. 66 ust. 4 ustawy systemowej w zakresie prowadzonej działalności Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych przysługują środki prawne właściwe organom

administracji państwowej. W opisanej działalności zakład stosuje przepisy kodeksu postępowania administracyjnego, administracyjnego a w szczególności winien mieć na względzie:

- obowiązek podejmowania niezbędnych kroków do wyjaśnienia stanu faktycznego (art. 7 kpa);
- obowiązek informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego (art. 9 kpa);
- obowiązek zapewnienia stronom czynnego udziału w postępowaniu administracyjnym możliwość wypowiedzenia się co do zebranego w sprawie materiału dowodowego (art. 10 kpa);

Zgodnie z art. 75 kpa dowodami w postępowaniu administracyjnym może być wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie jest sprzeczne z prawem (...) a zebrany w sprawie materiał dowodowy organ administracji państwowej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i ocenić”(uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 03 lipca 2007r. , sygn. Akt IIIAUa 1995/06).

Z treści akt emerytalnych prowadzonych przez ZUS Oddział w L. wynika, iż przed wydaniem zaskarżonej decyzji z dnia 01 lutego 2018r. organ rentowy wypełnił obowiązki wymienione w kodeksie postępowania administracyjnego art. 7, 9 i 10 .

Ubezpieczony bowiem-w toku postępowania związanego z rozpoznaniem wniosku miał możliwość udziału w postępowaniu administracyjnym poprzez składanie dowodów w postaci dokumentów .

Analizując materiał dowodowy sprawy nie można pominąć i tej okoliczności , że integralną część postępowania administracyjnego – związanego z rozpoznaniem wniosku z dnia 24 stycznia 2018r. - stanowiło postępowanie organu emerytalnego polegające na analizie dokumentów przedłożonych przez skarżącego wraz z przedmiotowym wnioskiem celem wydania decyzji

W konsekwencji sąd uznał ,iż wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy nie popełnił błędu , za który ponosi odpowiedzialność .

W postępowaniu sądowym prowadzonym w niniejszej sprawie przesłuchano świadków i wnioskodawcę - celem ustalenia charakteru prac wykonywanych przez skarżącego w spornym okresie w gospodarstwie rolnym dziadków , rozmiaru prowadzonej działalności rolniczej i stopnia zmechanizowania gospodarstwa .

Reasumując sąd uznał, iż - wydając decyzję w dniu 14 marca 2018r. - organ emerytalny w postępowaniu administracyjnym nie naruszył przepisów i zasad tego postępowania. Tym samym po stronie ZUS Oddział w L. nie zaistniały okoliczności, za które organ ten ponosi odpowiedzialność, za opóźnienie w wypłacie świadczenia .